

Jordina Arnau

AHALDUNTZEA ALDARRI

BOKAZIOA, PASIO

“Lurrari lotutako familia batean jaio eta koskortu nintzen: natura eta haren zikloak nire sormen-unibertsoarentzat ezinbestekoak izan dira, lanaren inspirazio iturri. Txikia nintzenetik, kazetaria izatera jostatzen nintzen, mikrofono bat zuen kasete gisako tramankulu batekin ibiltzen nintzen nire ahotsa grabatzen... Ama eskola-irakaslea da eta urtebetetze batean arbela eskatu nuen, eskolakoa bezain handia, nik ere klaseak emateko, nire erara. Ikaragarri gustatzen zitzaidan gaiak prestatzea, eta asmatzen nuen publiko bati azalpenak ematea, baita nire ahizpa Cèliari ere. DBHko lehen edo bigarren mailan herriko telebistako saio batean parte hartu nuen, orduan hasi zen dena”.

“Gizarte justuagoa eraiki ahal izateko, lidergoen eredu berriak behar dira”

Kazetaria, aholkularia eta komunikazioan aditua da Jordina Arnau (La Selva del Camp, Herrialde Katalanak, 1991). Euskal Herrira etorri zen bizitzera duela lau urte. Hamarkada luzez kazetaritza lanetan aritu ondotik, botere komunikatiboa lantzeko erronkarekin, emakume ekintzaileei eta gizarte eraldatzeko egitasmoei zuzendutako egitasmoa abiatu du.

 SAIOA BALEZTENA DANI BLANCO / ARGIA CC BY SA

Zer da kazetaritza zuretzat?

Azken hamarkadan kazetari lanetan aritu naiz, eta azken sasoiari, gainera, Euskal Herritik, Kataluniako TV3 telebista katean lan egiteko plazera eta erronka izan dut. Duela urtebete baino gutxiago nire lehendabiziko liburua argitaratu nuen Alba Siderarekin batera: *Guia pràctica contra l'extrema dreta* (“Eskuin muturraren kontrako gida praktikoa”). Kazetaritza, kalitatezko informazio kontrastatua eskaintzeko zerbitzua da, begirada kritikoa sustatu eta gizarte demokratikoa bermatzeko aukera bat ere bai. Nazioarteko eskuin muturraren mehatxuarekin eta *fake news*-en gorakadarekin, kazetaritza zorrotza funtsezkoa da.

Lasturrera (Gipuzkoa) ailegatu eta gutxira, 28 urte zenituela, bularreko minbizia diagnostikatu zizuten...

Auto-esplorazio batean konkorr bat sumatu nuen. Diagnostikoa eman zidatenean Lasturrera iritsi berria nintzen, bai, langabezia nengoen gainera, eta nire gertukoak ez nituen

alboan, hiltzeko beldurra nuen... Bizitza goitik behera aldatu zitzaidan. Ikaragarria izan zen. Minbiziak agertoki ezezagun batera eraman ninduen egun batetik bestera. Bizitza bere ahalmen eta ahuleziekin uler-tzen hasi nintzen orduan.

Bizipen hartan sortu zen zure proiektuaren sustraia. Zergatik?

Birplanteamendu global horretan, argi ikusi nuen funtsezkoa zela erabakitzea nola bizi nahi dudana, nola lan egin, eta, funtsean, gustatzen zitzaidana egiteari eustea. Nire kasuan, komunikatzea, pertsonak ahaldu-tzea eta beraien proiektuak eraldatzeko komunikazioan laguntzea. TV3 telebista katea utzi nuen, nire proiektuan zentratzeko erabat.

Zertan lan egiten duzu zehazki?

Komunikazio integrala ezinbestekoa da edozein proiektu aurrera eramateko eta gizarte justuagoa eraiki ahal izateko; horretarako, lidergoen eredu berriak behar dira. Abiapuntu horretatik, kontzientzia aktibatze hain-

"Ahots propioz komunikatzeak ahalbidetzen du ikusgarritasun eta proiektzio handiagoa, energia eta denboraren aurrezpena eta emaitza hobek lortzea".

bat formakuntza egiten dut, komunikazio eraldatzailea sustatuta. Era berean, aholkularitza pertsonalizatuak eskaintzen ditut eta idazten eta ponentziak egiten jarraitzen dut, gorroto diskurtsoak bukatu eta minbiziaren bizipenaren bueltan ikuspuntu feminista inplementatzeko.

Denok omen dugu errezeta propio bat. Nola lantzen da?

Norberaren errezeta izateak esan nahi du komunikazio pertsonala osatzen duten elementuen kontzientzia izatea, norberaren beharren arabera landu eta kozinatzeko. Lehendabiziko osagaia beti izaten da norbere ezagutza. Ahots propioarekin komunikatzeak ahalbidetzen du ikusgarritasun eta proiektzio handiagoa, energia eta denboraren aurrezpena eta emaitza hobek lortzea, materialki zein emozionalki. Edonork ditu bere ahots propioa lantzeko osagai guztiak, eta nire lana da horiek lantzen laguntzea.

Aholkularitzak egiten dituzu.

Aholkularitzak pertsonalizatutako lan esparruak dira, pertsonekin zein kolektiboekin lan egiteko. Euren ezine-

gonak, zalantzak edo arazoak ideietan, ekintzetan, planetan eta ahalduntze kontzientean eraldatzeko lan egiten dugu. Eta, horrez gain, hizketaldi publikoak prestatu, kontakizunaren definizioak egin, ekintzak sortu eta antolatu edo zerbitzu baten hedapena prestatzeko ere baliagarriak izaten dira. Beti, hori bai, ahalduntzea, eraldaketa eta bizitza erdigunean jarrita.

Ikastaroak ere eskaintzen dituzu. Horietako bat da "Agur impostora!" ("Agur, iruzurgile!") izenekoa.

Bai, akelarre formatiboa da, parte hartzaileen kontzientzia ernatu, ahalmena aktibatu eta euren proiektua komunikatzeko osagaiak bilatzeko ikastaroa. Helburua lortzeko bakar-kako zein taldeko dinamikak egiten ditugu. Iruzurgilearen sindromea zer den eta egunerokotasunean nola eragiten digun aztertzen dugu. Sinesmen mugatzaileen radarra aktibatu eta erretzen dugu, eta askeagoak izateko antidoto komunikatiboak lantzen ditugu gure sorkuntzan eta lidergoan.

Proiektu berriak hastea zaila da. Emakumeontzat zailagoa dela uste duzu?

Euskal Herria salbuespen gutxietako bat da, emakume ekintzaile gehiago baitaude gizonezkoak baino. Hala ere, jakina, negozio eta lidergoaren eredu estandarizatua nagusi da oraindik, gizonezkoen eginkizunetan oinarritua, eta, hain zuzen ere, horiek eraldatzeko lan egiten dut nik, erreferente berriak sortuta. Bidegabea da, baina dagoeneko sufritzen ari naiz, ama izan nahi dudalako eta ez dakidalako nola egingo dudan proiektua bere horretan mantentzeko. Laguntzak falta zaizkigu, zalantzarik gabe.

Zeintzuk dira zure erronkak aurrerantzean?

Nire burua zaintzea, gustura eta topera bizitzea, Euskal Herrian profesionalki toki bat egitea eta hainbeste maite dudan proiektuan lan egiten jarraitzea, lidergoak eraldatzeko eta gizartea justuagoa, kontzienteagoa eta berdina goa egiteko. ●